

[Økonomiministeren.]

ordninger med indeksregulering af fordringer, og jeg vil gerne opfordre til, at dette forslag — jeg ser meget vel det rimelige i, at man får hele denne sag drøftet, og kan for så vidt anerkende det initiativ, som er taget — får en meget omhyggelig behandling, og jeg skal på finansministerens og på egne vegne tilsige, at vi vil bistå det bedste, vi kan, til at få spørgsmålet grundigt belyst under den kommende udvalgsbehandling.

Per Hækkerup (S):

Som medforslagsstiller føler jeg trang til at komme med en betinget tak til økonomi- og handelsministeren for de bemærkninger, hvormed han har ledsaget dette forslag til folketingsbeslutning. Jeg anerkender, at ministeren anerkender, at der i og for sig ligger en god tanke bag ved forslaget, og jeg kan også godt se, at der i adskillige af de bemærkninger, ministeren gjorde om vanskelighederne ved at virkeliggøre et sådant forslag, ligger noget rigtigt.

Jeg tror, det er rigtigt, at der utvivlsomt er et behov for at skabe bedre vilkår for opsparing i pengeværdier. Det er et af hovedmotiverne bag ved forslaget, som ministeren også nævnedes det. Jeg har ikke set noget bedre forslag end det, vi her har lagt frem til sikring af sådanne bedre vilkår for opsparing, der ikke anbringes i realværdier.

Ministeren omtalte det andet hovedformål, nemlig dette, at man ved anvendelsen af indeksregulering i finansiering af byggeriet vil kunne bedre den situation, som vi i øjeblikket har med hensyn til finansieringen af byggeriet. Jeg skal da ikke udelukke den omstændighed, at den, der går ind på at tage et sådant lån, jo kan have lidt vanskeligt ved at overskue, hvordan fremtidens prismæssige udvikling vil komme til at forløbe, men jeg vil jo nok tro, at al erfaring viser os, at selv om optagelsen af et sådant lån på indeksregulerede vilkår medfører, at man kommer til at få en tilskrivning efter vort forslag svarende til pristalsudviklingen, så ved vi jo, at indtægterne i hvert fald hidtil ikke har saktet agterud i deres udvikling i forhold til priserne. Det vil sige, at forudsættes dette at blive ved, vil det også for låntagerne være overkommeligt at påtage sig udgifterne ved en sådan opskrivning af

lånene. Når man dertil lægger, at formålet jo er at søge at dæmpe renteudviklingen, så tror jeg nok, når man vejer fordele og ulemper mod hinanden, man må sige, at fordelene betydeligt overstiger ulemperne.

Jeg kan ikke vurdere, hvad virkningerne vil blive på det øvrige lånemarked. Det er nok tænkeligt, at der i hvert fald i en overgangsperiode vil opstå nogle problemer med hensyn til indpasningen af denne nye form for pengeanbringelse i forhold til de traditionelle former, men jeg tror i og for sig ikke, at det vil være andet end overgangsvanskeligheder, og i hvert fald vil vi jo da forholdsvis hurtigt — det vil sige i løbet af få år — have indvundet erfaringer, der kan nyttiggøres i en eventuel revision af bestemmelserne.

Jeg forstår, at ministeren er enig i, at skal denne låneform praktiseres, hvad vi altså meget gerne ser, så må det have de skattemæssige konsekvenser, som vi har nævnt i forslaget, og det mener jeg også er ganske åbenbart og ganske indlysende; her er der altså, forstår jeg, ikke nogen uoverensstemmelser. Når ministeren derimod mener, at det kan være lidt vanskeligt at gennemføre balancen i pengeinstitutterne, så tør jeg heller ikke udelukke, at der her kan opstå nogle problemer. Jeg mener imidlertid, at det er problemer, som, hvis de opstår, i løbet af en forholdsvis kort periode vil kunne bringes i balance igen, og jeg tror, at det hovedsynspunkt, at man skal opretholde en sådan balance imellem indeksregulerede indlån og udlån, er rigtigt.

Jeg skal endelig gøre den bemærkning til det, ministeren sagde, at når ministeren mener, at det kan tænkes, at låntagerne vil have en højere marginalskat end långiverne, så ved jeg ikke rigtig, hvor man skal hente belæg fra for en sådan vurdering, men jeg tror ikke, det er noget, der kommer til at øve afgørende indflydelse på statsfinanserne. Hvis der virkelig skulle være en sådan marginalforskel, vil den være så lille, at det ikke efter min opfattelse kan øve nogen indflydelse på vurderingen af forslaget.

I det store og hele er fordelene ved at lave en sådan ordning med indeksreguleret opsparing og kreditgivning jo den, at her er det ikke staten, her er det ikke skatteborgerne, der skal betale for værdigarantien,